

تأثیر کارگاه آموزشی احیا قلبی - ریوی بر یادگیری پایدار پرستاران

لیلی بریم‌نژاد*، مرجان رسولی، علی‌رضا نیکبخت نصرآبادی، هادی محمدی‌محمدی، معصومه احمدزاده

چکیده

مقدمه: تأثیر حضور افراد تعلیم‌دیده در تیم بر برآیند احیا، در تحقیقات گذشته تأیید گشته است. یک نیازسنجی اطلاعاتی، در محیط پژوهش حاضر، بیانگر نقص دانش پرستاران در زمینه احیا است. بنابراین، مطالعه حاضر با هدف تعیین تأثیر آموزش به شیوه کارگاهی بر یادگیری پایدار پرستاران طراحی گردید.

روش‌ها: این مطالعه مداخله‌ای از نوع پیش‌آزمون پس‌آزمون با ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه دو قسمتی حاوی مشخصات فردی و ۲۱ سؤال چهار گزینه‌ای در مورد اقدامات لازم در عملیات احیای قلبی - ریوی بود. این پرسشنامه قبل بلافاصله بعد و ۶ ماه بعد از اتمام کارگاه توسط شرکت‌کنندگان پاسخ داده شد و نتایج با استفاده از آزمون repeated measure ANOVA و نرم‌افزار SPSS تحلیل گردید.

نتایج: بیشترین نمره پیش‌آزمون ۱۷ و کمترین ۶ با میانگین ۱۰/۱۲ و برای آزمون بعد از کارگاه به ترتیب ۲۱ و ۱۳ با میانگین ۱۷/۹۶ و برای آزمون با تأخیر ۶ ماهه، ۱۷ و ۱۰ با میانگین ۱۵/۰۲ بود. مقایسه میانگین نتایج این سه آزمون تفاوت معنی‌داری بین میانگین نمرات پیش‌آزمون و آزمون بلافاصله بعد از کارگاه و آزمون تأخیری نشان داد.

نتیجه‌گیری: با وجود آن که کارگاه‌های احیای قلبی - ریوی نیاز جامعه پرستاری را تا حدودی برطرف می‌نماید، اما تکرار این کارگاه‌ها در فواصل منظم و حداکثر ۶ ماه ضروری به نظر می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: احیای قلبی - ریوی، شیوه کارگاهی، یادگیری پایدار دانش.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار و تابستان ۱۳۸۶؛ ۷(۲): ۲۰۹ تا ۲۱۵

مقدمه

از سال ۱۹۶۰ که اولین بار Kouwenhoven احیای قلبی - ریوی را با ماساژ قلبی انجام داد تا کنون، پیشرفت‌های

زیادی در روش، داروهای مورد استفاده و مهارت کادر درمان و... به وجود آمده است، اما همچنان میزان مرگ و میر بعد از ایست قلبی نسبت به بقیه موارد بالاست. فاکتورهای مؤثر بر برآیند احیا متنوع‌اند، مواردی از قبیل عدم دسترسی به افراد متبحر و تعلیم‌دیده، تأخیر در شروع ماساژ و تکنیک‌های ماساژ از بحث‌های مهم و همیشگی است (۱).

پرستاران اولین کسانی هستند که در موقع ایست قلبی - ریوی بیماران بستری، بر بالین آنان حاضر می‌شوند. آنان باید به اندازه کافی در زمینه انجام عملیات احیای قلبی - ریوی مهارت داشته باشند. از اواخر دهه ۱۹۸۰ مطالعات متعددی در زمینه مهارت در CPR

* آدرس مکاتبه: دکتر لیلی بریم‌نژاد (استادیار)، گروه کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، بالاتر از میدان ونک، خیابان شهید یاسمی، تهران. borimnej@iums.ac.ir

دکتر علی‌رضا نیکبخت نصرآبادی، دانشیار گروه داخلی - جراحی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران (nikbakht@sina.tums.ac.ir)، دکتر هادی محمدی محمدی، استادیار گروه آمار و ریاضی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران (hm_mohamady@iauctb.ac.ir) و معصومه احمدزاده کارشناس ارشد پرستاری و سوپروایزر آموزشی بیمارستان امام خمینی تهران. این پژوهش با شماره ۲۵۵۱ در معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تهران به ثبت رسیده و هزینه‌های آن توسط این معاونت انجام شده است. این مقاله در تاریخ ۸۶/۶/۲ دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۶/۱۰/۱۹ اصلاح شده و در تاریخ ۸۶/۱۲/۱۲ پذیرش گردیده است.